

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

- 3. Ο Κανόνας της ανώτερης διδασκαλίας
(3. Abhidhamma Piṭaka)
- 02. Το βιβλίο της ανάλυσης (02. Vibhaṅgarāḷi)
- 7. Ανάλυση των εφαρμογών της μνήμης
(7. Satipaṭṭhānavibhaṅgo)

[Vb 7, PTS 193-207]

PaliVerse

02. Το βιβλίο της ανάλυσης

7. Ανάλυση των εφαρμογών της μνήμης

1. Ανάλυση σύμφωνα με τις ομιλίες

355. Τέσσερις εφαρμογές της μνήμης - εδώ ένας μοναχός εσωτερικά στο σώμα διαμένει παρατηρώντας το σώμα, εξωτερικά στο σώμα διαμένει παρατηρώντας το σώμα, εσωτερικά και εξωτερικά στο σώμα διαμένει παρατηρώντας το σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· εσωτερικά στα αισθήματα διαμένει παρατηρώντας τα αισθήματα, εξωτερικά στα αισθήματα διαμένει παρατηρώντας τα αισθήματα, εσωτερικά και εξωτερικά στα αισθήματα διαμένει παρατηρώντας τα αισθήματα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· εσωτερικά στη συνείδηση διαμένει παρατηρώντας τη συνείδηση, εξωτερικά στη συνείδηση διαμένει παρατηρώντας τη συνείδηση, εσωτερικά και εξωτερικά στη συνείδηση διαμένει παρατηρώντας τη συνείδηση, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· εσωτερικά στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, εσωτερικά και εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

1. Περιγραφή της παρατήρησης του σώματος

356. Και πώς ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά παρατηρώντας το σώμα στο σώμα; Εδώ ένας μοναχός ανασκοπεί εσωτερικά το σώμα από τα πέλματα των ποδιών προς τα πάνω και από τις άκρες των τριχών της κεφαλής προς τα κάτω, περιβαλλόμενο από δέρμα, γεμάτο από διάφορα είδη ακαθαρσιών - «υπάρχουν σε αυτό το σώμα τρίχες της κεφαλής, τρίχες του σώματος, νύχια, δόντια, δέρμα, σάρκα, τένοντες, οστά, μυελός των οστών, νεφρά, καρδιά, συκώτι, υπεζωκότας, σπλήνα, πνεύμονες, έντερα, μεσεντέριο, περιεχόμενα του στομάχου, κόπρανα, χολή, φλέγμα, πύον, αίμα, ιδρώτας, λίπος, δάκρυα, στέαρ, σάλιο, βλέννα, αρθρικό υγρό, ούρα». Αυτός ασκεί εκείνο το χαρακτηριστικό, το αναπτύσσει, το καλλιεργεί, το καθορίζει καλά. Αυτός, αφού ασκήσει εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το αναπτύξει, αφού το καλλιεργήσει, αφού το καθορίσει καλά, κατευθύνει τη συνείδηση εξωτερικά στο σώμα.

Και πώς ένας μοναχός διαμένει εξωτερικά παρατηρώντας το σώμα στο σώμα; Εδώ ένας μοναχός ανασκοπεί εξωτερικά το σώμα από τα πέλματα των ποδιών προς τα πάνω και από τις άκρες των τριχών της κεφαλής προς τα κάτω, περιβαλλόμενο από δέρμα, γεμάτο από διάφορα είδη ακαθαρσιών - «υπάρχουν σε εκείνο το σώμα τρίχες της κεφαλής, τρίχες του σώματος, νύχια, δόντια, δέρμα, σάρκα, τένοντες, οστά, μυελός των οστών, νεφρά, καρδιά, συκώτι, υπεζωκότας, σπλήνα, πνεύμονες, έντερα, μεσεντέριο, περιεχόμενα του στομάχου, κόπρανα, χολή, φλέγμα, πύον, αίμα, ιδρώτας, λίπος, δάκρυα, στέαρ, σάλιο, βλέννα, αρθρικό υγρό, ούρα». Αυτός ασκεί εκείνο το

χαρακτηριστικό, το αναπτύσσει, το καλλιεργεί, το καθορίζει καλά. Αυτός, αφού ασκήσει εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το αναπτύξει, αφού το καλλιεργήσει, αφού το καθορίσει καλά, κατευθύνει τη συνείδηση εσωτερικά και εξωτερικά στο σώμα.

Και πώς ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας το σώμα στο σώμα; Εδώ ένας μοναχός ανασκοπεί εσωτερικά και εξωτερικά το σώμα από τα πέλματα των ποδιών προς τα πάνω και από τις άκρες των τριχών της κεφαλής προς τα κάτω, περιβαλλόμενο από δέρμα, γεμάτο από διάφορα είδη ακαθαρσιών - «υπάρχουν σε αυτό το σώμα τρίχες της κεφαλής, τρίχες του σώματος, νύχια, δόντια, δέρμα, σάρκα, τένοντες, οστά, μυελός των οστών, νεφρά, καρδιά, συκώτι, υπεζωκότας, σπλήνα, πνεύμονες, έντερα, μεσεντέριο, περιεχόμενα του στομάχου, κόπρανα, χολή, φλέγμα, πύον, αίμα, ιδρώτας, λίπος, δάκρυα, στέαρ, σάλιο, βλέννα, αρθρικό υγρό, ούρα». Έτσι ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

357. Παρατηρητής. Εκεί ποια είναι η παρατήρηση; Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... η μη αυταπάτη, η διερεύνηση των φαινομένων, η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται «παρατήρηση». Με αυτή την παρατήρηση είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, είναι τέλειος, είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «παρατηρητής».

358. «Διαμένει» σημαίνει: Κινείται, λειτουργεί, προστατεύει, συντηρείται, διατηρείται, περιφέρεται, διαμένει. Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

359. «Ενεργητικός»: Εκεί ποια είναι η ζέση; Όποια νοητική διέγερση της ενεργητικότητας... κ.λπ... ορθή προσπάθεια - αυτή ονομάζεται «ζέση». Με αυτή τη ζέση είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, είναι τέλειος, είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «ενεργητικός».

360. «Με πλήρη επίγνωση». Εκεί τι είναι η ενσυνειδητότητα; Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... η μη αυταπάτη, η διερεύνηση των φαινομένων, η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται «ενσυνειδητότητα». Με αυτή την ενσυνειδητότητα είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, είναι τέλειος, είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «με πλήρη επίγνωση».

361. Μνήμων. Εκεί ποια είναι η μνήμη; Η μνήμη, η ανάμνηση... κ.λπ... ορθή μνήμη - αυτή ονομάζεται «μνήμη». Με αυτή τη μνήμη είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, είναι τέλειος, είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «μνήμων».

362. «Έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο». Εκεί ποιος είναι ο κόσμος; Αυτό το ίδιο σώμα είναι ο κόσμος. Και τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι ο κόσμος. Αυτό ονομάζεται «κόσμος». Εκεί ποια είναι η πλεονεξία; Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... νοητικό πάθος - αυτή ονομάζεται «πλεονεξία». Εκεί ποια είναι η δυσαρέσκεια; Η νοητική δυσφορία, ο νοητικός πόνος, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από νοητική επαφή, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου γεννημένο από νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται «δυσαρέσκεια». Έτσι αυτή η πλεονεξία και αυτή η δυσαρέσκεια σε αυτόν τον κόσμο είναι πειθαρχημένες, πλήρως πειθαρχημένες, ήρεμες, κατευνασμένες, κατασιγασμένες, παρελθούσες,

εντελώς παρελθούσες, εξαλειμμένες, πλήρως εξαλειμμένες, στεγνωμένες, αποξηραμένες, τερματισμένες. Γι' αυτό λέγεται «έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο».

Περιγραφή της παρατήρησης του σώματος.

2. Περιγραφή της παρατήρησης των αισθημάτων

363. Και πώς ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά παρατηρώντας τα αισθήματα στα αισθήματα; Εδώ ένας μοναχός βιώνοντας ευχάριστο αίσθημα κατανοεί: «βιώνω ευχάριστο αίσθημα», βιώνοντας δυσάρεστο αίσθημα κατανοεί: «βιώνω δυσάρεστο αίσθημα», βιώνοντας ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα κατανοεί: «βιώνω ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα», ή βιώνοντας σαρκικό ευχάριστο αίσθημα κατανοεί: «βιώνω σαρκικό ευχάριστο αίσθημα», ή βιώνοντας πνευματικό ευχάριστο αίσθημα κατανοεί: «βιώνω πνευματικό ευχάριστο αίσθημα», ή βιώνοντας σαρκικό δυσάρεστο αίσθημα κατανοεί: «βιώνω σαρκικό δυσάρεστο αίσθημα», ή βιώνοντας πνευματικό δυσάρεστο αίσθημα κατανοεί: «βιώνω πνευματικό δυσάρεστο αίσθημα», ή βιώνοντας σαρκικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα κατανοεί: «βιώνω σαρκικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα», ή βιώνοντας πνευματικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα κατανοεί: «βιώνω πνευματικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα». Αυτός ασκεί εκείνο το χαρακτηριστικό, το αναπτύσσει, το καλλιεργεί, το καθορίζει καλά. Αυτός, αφού ασκήσει εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το αναπτύξει, αφού το καλλιεργήσει, αφού το καθορίσει καλά, κατευθύνει τη συνείδηση εξωτερικά στα αισθήματα.

Και πώς ένας μοναχός διαμένει εξωτερικά παρατηρώντας τα αισθήματα στα αισθήματα; Εδώ ένας μοναχός κατανοεί κάποιον που βιώνει ευχάριστο αίσθημα: «βιώνει ευχάριστο αίσθημα», κατανοεί κάποιον που βιώνει δυσάρεστο αίσθημα: «βιώνει δυσάρεστο αίσθημα», κατανοεί κάποιον που βιώνει ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα: «βιώνει ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα», ή κατανοεί κάποιον που βιώνει σαρκικό ευχάριστο αίσθημα: «βιώνει σαρκικό ευχάριστο αίσθημα», ή κατανοεί κάποιον που βιώνει πνευματικό ευχάριστο αίσθημα: «βιώνει πνευματικό ευχάριστο αίσθημα», ή κατανοεί κάποιον που βιώνει σαρκικό δυσάρεστο αίσθημα: «βιώνει σαρκικό δυσάρεστο αίσθημα», ή κατανοεί κάποιον που βιώνει πνευματικό δυσάρεστο αίσθημα: «βιώνει πνευματικό δυσάρεστο αίσθημα», ή κατανοεί κάποιον που βιώνει σαρκικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα: «βιώνει σαρκικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα», ή κατανοεί κάποιον που βιώνει πνευματικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα: «βιώνει πνευματικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα». Αυτός ασκεί εκείνο το χαρακτηριστικό, το αναπτύσσει, το καλλιεργεί, το καθορίζει καλά. Αυτός, αφού ασκήσει εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το αναπτύξει, αφού το καλλιεργήσει, αφού το καθορίσει καλά, κατευθύνει τη συνείδηση εσωτερικά και εξωτερικά στα αισθήματα.

Και πώς ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας τα αισθήματα στα αισθήματα; Εδώ ένας μοναχός κατανοεί το ευχάριστο αίσθημα: «ευχάριστο αίσθημα», κατανοεί το δυσάρεστο αίσθημα: «δυσάρεστο αίσθημα», κατανοεί το ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα: «ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα», ή κατανοεί το σαρκικό ευχάριστο αίσθημα: «σαρκικό ευχάριστο αίσθημα», ή κατανοεί το πνευματικό ευχάριστο αίσθημα: «πνευματικό ευχάριστο αίσθημα», ή κατανοεί το σαρκικό δυσάρεστο αίσθημα: «σαρκικό δυσάρεστο

αίσθημα», ή κατανοεί το πνευματικό δυσάρεστο αίσθημα: «πνευματικό δυσάρεστο αίσθημα», ή κατανοεί το σαρκικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα: «σαρκικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα», ή κατανοεί το πνευματικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα: «πνευματικό ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα». Έτσι ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας τα αισθήματα στα αισθήματα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

364. «Παρατηρών» σημαίνει... κ.λπ... «διαμένει» σημαίνει... κ.λπ... «ενεργητικός» σημαίνει... κ.λπ... «με πλήρη επίγνωση» σημαίνει... κ.λπ... «μνήμων» σημαίνει... κ.λπ... «έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο». Εκεί ποιος είναι ο κόσμος; Αυτό ακριβώς το αίσθημα είναι ο κόσμος. Και τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι ο κόσμος. Αυτό ονομάζεται «κόσμος». Εκεί ποια είναι η πλεονεξία; Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... νοητικό πάθος - αυτή ονομάζεται «πλεονεξία». Εκεί ποια είναι η δυσαρέσκεια; Η νοητική δυσφορία, ο νοητικός πόνος, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από νοητική επαφή, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου γεννημένο από νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται «δυσαρέσκεια». Έτσι αυτή η πλεονεξία και αυτή η δυσαρέσκεια σε αυτόν τον κόσμο είναι πειθαρχημένες, πλήρως πειθαρχημένες, ήρεμες, κατευνασμένες, κατασιγασμένες, παρελθούσες, εντελώς παρελθούσες, εξαιρεμένες, πλήρως εξαιρεμένες, στεγνωμένες, αποξηραμένες, τερματισμένες. Γι' αυτό λέγεται «έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο».

Περιγραφή της παρατήρησης των αισθημάτων.

3. Περιγραφή της παρατήρησης του νου

365. Και πώς ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά παρατηρώντας τη συνείδηση στη συνείδηση; Εδώ ένας μοναχός κατανοεί τον νου με πάθος ως «ο νους μου είναι με πάθος», ή κατανοεί τον νου χωρίς πάθος ως «ο νους μου είναι χωρίς πάθος», κατανοεί τον νου με μίσος ως «ο νους μου είναι με μίσος», ή κατανοεί τον νου χωρίς μίσος ως «ο νους μου είναι χωρίς μίσος», κατανοεί τον νου με αυταπάτη ως «ο νους μου είναι με αυταπάτη», ή κατανοεί τον νου χωρίς αυταπάτη ως «ο νους μου είναι χωρίς αυταπάτη», κατανοεί τον συσταλμένο νου ως «ο νους μου είναι συσταλμένος», ή κατανοεί τον διασπασμένο νου ως «ο νους μου είναι διασπασμένος», κατανοεί τον εξυψωμένο νου ως «ο νους μου είναι εξυψωμένος», ή κατανοεί τον μη εξυψωμένο νου ως «ο νους μου είναι μη εξυψωμένος», κατανοεί τον υπερβατικό νου ως «ο νους μου είναι υπερβατικός», ή κατανοεί τον μη υπερβατικό νου ως «ο νους μου είναι μη υπερβατικός», κατανοεί τον αυτοσυγκεντρωμένο νου ως «ο νους μου είναι αυτοσυγκεντρωμένος», ή κατανοεί τον μη αυτοσυγκεντρωμένο νου ως «ο νους μου είναι μη αυτοσυγκεντρωμένος», κατανοεί τον απελευθερωμένο νου ως «ο νους μου είναι απελευθερωμένος», ή κατανοεί τον μη απελευθερωμένο νου ως «ο νους μου είναι μη απελευθερωμένος». Αυτός ασκεί εκείνο το χαρακτηριστικό, το αναπτύσσει, το καλλιεργεί, το καθορίζει καλά. Αυτός, αφού ασκήσει εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το αναπτύξει, αφού το καλλιεργήσει, αφού το καθορίσει καλά, κατευθύνει τη συνείδηση εξωτερικά στη συνείδηση.

Και πώς ένας μοναχός διαμένει εξωτερικά παρατηρώντας τη συνείδηση στη συνείδηση; Εδώ ένας μοναχός κατανοεί τον νου του με πάθος ως «ο νους του είναι με πάθος», ή κατανοεί τον νου του χωρίς πάθος ως «ο νους του είναι χωρίς πάθος»,

κατανοεί τον νου του με μίσος ως «ο νους του είναι με μίσος», ή κατανοεί τον νου του χωρίς μίσος ως «ο νους του είναι χωρίς μίσος», κατανοεί τον νου του με αυταπάτη ως «ο νους του είναι με αυταπάτη», ή κατανοεί τον νου του χωρίς αυταπάτη ως «ο νους του είναι χωρίς αυταπάτη», κατανοεί τον συσταλμένο νου του ως «ο νους του είναι συσταλμένος», ή κατανοεί τον διασπασμένο νου του ως «ο νους του είναι διασπασμένος», κατανοεί τον εξυψωμένο νου του ως «ο νους του είναι εξυψωμένος», ή κατανοεί τον μη εξυψωμένο νου του ως «ο νους του είναι μη εξυψωμένος», κατανοεί τον υπερβατικό νου του ως «ο νους του είναι υπερβατικός», ή κατανοεί τον μη υπερβατικό νου του ως «ο νους του είναι μη υπερβατικός», κατανοεί τον αυτοσυγκεντρωμένο νου του ως «ο νους του είναι αυτοσυγκεντρωμένος», ή κατανοεί τον μη αυτοσυγκεντρωμένο νου του ως «ο νους του είναι μη αυτοσυγκεντρωμένος», κατανοεί τον απελευθερωμένο νου του ως «ο νους του είναι απελευθερωμένος», ή κατανοεί τον μη απελευθερωμένο νου του ως «ο νους του είναι μη απελευθερωμένος». Αυτός ασκεί εκείνο το χαρακτηριστικό, το αναπτύσσει, το καλλιεργεί, το καθορίζει καλά. Αυτός, αφού ασκήσει εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το αναπτύξει, αφού το καλλιεργήσει, αφού το καθορίσει καλά, κατευθύνει τη συνείδηση εσωτερικά και εξωτερικά στη συνείδηση.

Και πώς ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας τη συνείδηση στη συνείδηση; Εδώ ένας μοναχός κατανοεί τον νου με πάθος ως «νους με πάθος», ή κατανοεί τον νου χωρίς πάθος ως «νους χωρίς πάθος», κατανοεί τον νου με μίσος ως «νους με μίσος», ή κατανοεί τον νου χωρίς μίσος ως «νους χωρίς μίσος», κατανοεί τον νου με αυταπάτη ως «νους με αυταπάτη», ή κατανοεί τον νου χωρίς αυταπάτη ως «νους χωρίς αυταπάτη», κατανοεί τον συσταλμένο νου ως «συσταλμένος νους», ή κατανοεί τον διασπασμένο νου ως «διασπασμένος νους», κατανοεί τον εξυψωμένο νου ως «εξυψωμένος νους», ή κατανοεί τον μη εξυψωμένο νου ως «μη εξυψωμένος νους», κατανοεί τον υπερβατικό νου ως «υπερβατικός νους», ή κατανοεί τον μη υπερβατικό νου ως «μη υπερβατικός νους», κατανοεί τον αυτοσυγκεντρωμένο νου ως «αυτοσυγκεντρωμένος νους», ή κατανοεί τον μη αυτοσυγκεντρωμένο νου ως «μη αυτοσυγκεντρωμένος νους», κατανοεί τον απελευθερωμένο νου ως «απελευθερωμένος νους», ή κατανοεί τον μη απελευθερωμένο νου ως «μη απελευθερωμένος νους». Έτσι ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας τη συνείδηση στη συνείδηση, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

366. «Παρατηρών» σημαίνει... κ.λπ... «διαμένει» σημαίνει... κ.λπ... «ενεργητικός» σημαίνει... κ.λπ... «με πλήρη επίγνωση» σημαίνει... κ.λπ... «μνήμων» σημαίνει... κ.λπ... «έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο». Εκεί ποιος είναι ο κόσμος; Αυτή ακριβώς η συνείδηση είναι ο κόσμος. Και τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι ο κόσμος - εκεί ποια είναι η πλεονεξία; Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... νοητικό πάθος - αυτή ονομάζεται «πλεονεξία». Εκεί ποια είναι η δυσαρέσκεια; Η νοητική δυσφορία, ο νοητικός πόνος, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από νοητική επαφή, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου γεννημένο από νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται «δυσαρέσκεια». Έτσι αυτή η πλεονεξία και αυτή η δυσαρέσκεια σε αυτόν τον κόσμο είναι πειθαρχημένες, πλήρως πειθαρχημένες, ήρεμες, κατευνασμένες, κατασιγασμένες, παρελθούσες, εντελώς

παρελθούσες, εξαλειμμένες, πλήρως εξαλειμμένες, στεγνωμένες, αποξηραμένες, τερματισμένες. Γι' αυτό λέγεται «έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο».

Περιγραφή της παρατήρησης του νου.

4. Περιγραφή της παρατήρησης των νοητικών αντικειμένων

367. Και πώς ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα; Εδώ ένας μοναχός όταν υπάρχει εσωτερικά ηδονική επιθυμία κατανοεί «υπάρχει σε μένα εσωτερικά ηδονική επιθυμία», ή όταν δεν υπάρχει εσωτερικά ηδονική επιθυμία κατανοεί «δεν υπάρχει σε μένα εσωτερικά ηδονική επιθυμία», και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση της μη εγερμένης ηδονικής επιθυμίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η εγκατάλειψη της εγερμένης ηδονικής επιθυμίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η μη-έγερση στο μέλλον της εγκαταλειφθείσας ηδονικής επιθυμίας. Όταν υπάρχει εσωτερικά θυμός... κ.λπ... όταν υπάρχει εσωτερικά νωθρότητα και υπνηλίας... κ.λπ... όταν υπάρχει εσωτερικά ανησυχία και τύψη... κ.λπ... όταν υπάρχει εσωτερικά σκεπτικιστική αμφιβολία κατανοεί «υπάρχει σε μένα εσωτερικά σκεπτικιστική αμφιβολία», ή όταν δεν υπάρχει εσωτερικά σκεπτικιστική αμφιβολία κατανοεί «δεν υπάρχει σε μένα εσωτερικά σκεπτικιστική αμφιβολία», και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση της μη εγερμένης σκεπτικιστικής αμφιβολίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η εγκατάλειψη της εγερμένης σκεπτικιστικής αμφιβολίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η μη-έγερση στο μέλλον της εγκαταλειφθείσας σκεπτικιστικής αμφιβολίας.

Όταν υπάρχει εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της μνήμης κατανοεί «υπάρχει σε μένα εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της μνήμης», ή όταν δεν υπάρχει εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της μνήμης κατανοεί «δεν υπάρχει σε μένα εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της μνήμης», και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση του μη εγερμένου παράγοντα φώτισης της μνήμης, και κατανοεί πώς συμβαίνει η εκπλήρωση μέσω της ανάπτυξης του εγερμένου παράγοντα φώτισης της μνήμης· όταν υπάρχει εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων... κ.λπ... όταν υπάρχει εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας... κ.λπ... όταν υπάρχει εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης... κ.λπ... όταν υπάρχει εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης... κ.λπ... όταν υπάρχει εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... όταν υπάρχει εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας κατανοεί «υπάρχει σε μένα εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας», ή όταν δεν υπάρχει εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας κατανοεί «δεν υπάρχει σε μένα εσωτερικά ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας», και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση του μη εγερμένου παράγοντα φώτισης της αταραξίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η εκπλήρωση μέσω της ανάπτυξης του εγερμένου παράγοντα φώτισης της αταραξίας. Αυτός ασκεί εκείνο το χαρακτηριστικό, το αναπτύσσει, το καλλιεργεί, το καθορίζει καλά. Αυτός, αφού ασκήσει εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το αναπτύξει, αφού το καλλιεργήσει, αφού το καθορίσει καλά, κατευθύνει τη συνείδηση εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα.

Και πώς ένας μοναχός διαμένει εξωτερικά παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα; Εδώ ένας μοναχός όταν υπάρχει σε εκείνον ηδονική επιθυμία κατανοεί «υπάρχει σε εκείνον ηδονική επιθυμία», ή όταν δεν υπάρχει σε εκείνον

ηδονική επιθυμία κατανοεί «δεν υπάρχει σε εκείνον ηδονική επιθυμία», και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση της μη εγερμένης ηδονικής επιθυμίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η εγκατάλειψη της εγερμένης ηδονικής επιθυμίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η μη-έγερση στο μέλλον της εγκαταλειφθείσας ηδονικής επιθυμίας. Όταν υπάρχει σε εκείνον θυμός... κ.λπ... όταν υπάρχει σε εκείνον νωθρότητα και υπνηλία... κ.λπ... όταν υπάρχει σε εκείνον ανησυχία και τύψη... κ.λπ... όταν υπάρχει σε εκείνον σκεπτικιστική αμφιβολία κατανοεί «υπάρχει σε εκείνον σκεπτικιστική αμφιβολία», ή όταν δεν υπάρχει σε εκείνον σκεπτικιστική αμφιβολία κατανοεί «δεν υπάρχει σε εκείνον σκεπτικιστική αμφιβολία», και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση της μη εγερμένης σκεπτικιστικής αμφιβολίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η εγκατάλειψη της εγερμένης σκεπτικιστικής αμφιβολίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η μη-έγερση στο μέλλον της εγκαταλειφθείσας σκεπτικιστικής αμφιβολίας.

Όταν υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της μνήμης κατανοεί «υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της μνήμης», ή όταν δεν υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της μνήμης κατανοεί «δεν υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της μνήμης», και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση του μη εγερμένου παράγοντα φώτισης της μνήμης, και κατανοεί πώς συμβαίνει η εκπλήρωση μέσω της ανάπτυξης του εγερμένου παράγοντα φώτισης της μνήμης. Όταν υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων... κ.λπ... όταν υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας... κ.λπ... όταν υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης... κ.λπ... όταν υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης... κ.λπ... όταν υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... όταν υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας κατανοεί «υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας», ή όταν δεν υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας κατανοεί «δεν υπάρχει σε εκείνον ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας», και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση του μη εγερμένου παράγοντα φώτισης της αταραξίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η εκπλήρωση μέσω της ανάπτυξης του εγερμένου παράγοντα φώτισης της αταραξίας. Αυτός ασκεί εκείνο το χαρακτηριστικό, το αναπτύσσει, το καλλιεργεί, το καθορίζει καλά. Αυτός, αφού ασκήσει εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το αναπτύξει, αφού το καλλιεργήσει, αφού το καθορίσει καλά, κατευθύνει τη συνείδηση εσωτερικά και εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα.

Και πώς ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα; Εδώ ένας μοναχός όταν υπάρχει ηδονική επιθυμία κατανοεί «υπάρχει ηδονική επιθυμία», ή όταν δεν υπάρχει ηδονική επιθυμία κατανοεί «δεν υπάρχει ηδονική επιθυμία», και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση της μη εγερμένης ηδονικής επιθυμίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η εγκατάλειψη της εγερμένης ηδονικής επιθυμίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η μη-έγερση στο μέλλον της εγκαταλειφθείσας ηδονικής επιθυμίας. Όταν υπάρχει θυμός... κ.λπ... όταν υπάρχει νωθρότητα και υπνηλία... κ.λπ... όταν υπάρχει ανησυχία και τύψη... κ.λπ... όταν υπάρχει σκεπτικιστική αμφιβολία κατανοεί «υπάρχει σκεπτικιστική αμφιβολία», ή όταν δεν υπάρχει σκεπτικιστική αμφιβολία κατανοεί «δεν υπάρχει σκεπτικιστική αμφιβολία», και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση της μη εγερμένης σκεπτικιστικής αμφιβολίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η εγκατάλειψη της εγερμένης σκεπτικιστικής αμφιβολίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η μη-έγερση στο μέλλον της εγκαταλειφθείσας σκεπτικιστικής αμφιβολίας.

Όταν υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της μνήμης κατανοεί «υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της μνήμης», ή όταν δεν υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της μνήμης κατανοεί «δεν υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της μνήμης», και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση του μη εγερμένου παράγοντα φώτισης της μνήμης, και κατανοεί πώς συμβαίνει η εκπλήρωση μέσω της ανάπτυξης του εγερμένου παράγοντα φώτισης της μνήμης. Όταν υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων... κ.λπ... όταν υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας... κ.λπ... όταν υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης... κ.λπ... όταν υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης... κ.λπ... όταν υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... όταν υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας κατανοεί «υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας», ή όταν δεν υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας κατανοεί «δεν υπάρχει ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας», και κατανοεί πώς συμβαίνει η έγερση του μη εγερμένου παράγοντα φώτισης της αταραξίας, και κατανοεί πώς συμβαίνει η εκπλήρωση μέσω της ανάπτυξης του εγερμένου παράγοντα φώτισης της αταραξίας. Έτσι ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

368. Παρατηρητής. Εκεί ποια είναι η παρατήρηση; Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... η μη αυταπάτη, η διερεύνηση των φαινομένων, η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται παρατήρηση. Με αυτή την παρατήρηση είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, είναι τέλειος, είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «παρατηρητής».

369. «Διαμένει» σημαίνει: Κινείται, λειτουργεί, προστατεύει, συντηρείται, διατηρείται, περιφέρεται, διαμένει. Γι' αυτό λέγεται «διαμένει».

370. «Ενεργητικός»: Εκεί ποια είναι η ζέση; Όποια νοητική διέγερση της ενεργητικότητας... κ.λπ... ορθή προσπάθεια - αυτή ονομάζεται «ζέση». Με αυτή τη ζέση είναι προικισμένος... κ.λπ... είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «ενεργητικός».

371. «Με πλήρη επίγνωση». Εκεί τι είναι η ενσυνειδητότητα; Η σοφία που είναι κατανόηση... κ.λπ... η μη αυταπάτη, η διερεύνηση των φαινομένων, η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται «ενσυνειδητότητα». Με αυτή την ενσυνειδητότητα είναι προικισμένος... κ.λπ... είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «με πλήρη επίγνωση».

372. Μνήμων. Εκεί ποια είναι η μνήμη; Η μνήμη, η ανάμνηση... κ.λπ... ορθή μνήμη - αυτή ονομάζεται «μνήμη». Με αυτή τη μνήμη είναι προικισμένος... κ.λπ... είναι εφοδιασμένος. Γι' αυτό λέγεται «μνήμων».

373. «Έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο». Εκεί ποιος είναι ο κόσμος; Αυτά τα ίδια φαινόμενα είναι ο κόσμος. Και τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι ο κόσμος. Αυτό ονομάζεται «κόσμος». Εκεί ποια είναι η πλεονεξία; Όποιο πάθος, έντονο πάθος... κ.λπ... νοητικό πάθος - αυτή ονομάζεται «πλεονεξία». Εκεί ποια είναι η δυσαρέσκεια; Η νοητική δυσφορία, ο νοητικός πόνος, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από νοητική επαφή, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου γεννημένο από νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται «δυσαρέσκεια». Έτσι αυτή η πλεονεξία και αυτή η δυσαρέσκεια σε αυτόν τον κόσμο είναι πειθαρχημένες, πλήρως πειθαρχημένες, ήρεμες, κατευνασμένες, κατασιγασμένες, παρελθούσες, εντελώς παρελθούσες, εξαλειμμένες, πλήρως

εξαλειμμένες, στεγνωμένες, αποξηραμένες, τερματισμένες. Γι' αυτό λέγεται «έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο».

Περιγραφή της παρατήρησης των νοητικών αντικειμένων.

Ανάλυση σύμφωνα με τις ομιλίες.

2. Ανάλυση σύμφωνα με την ανώτερη διδασκαλία

374. Τέσσερις εφαρμογές της μνήμης - εδώ ένας μοναχός στο σώμα διαμένει παρατηρώντας το σώμα, στα αισθήματα διαμένει παρατηρώντας τα αισθήματα, στη συνείδηση διαμένει παρατηρώντας τη συνείδηση, στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα.

375. Και πώς ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, διαμένει, όποια μνήμη εκείνη τη στιγμή, ανάμνηση, ορθή μνήμη, παράγοντας φώτισης της μνήμης, παράγοντας της οδού, περιλαμβανόμενος στην οδό - αυτό ονομάζεται «εφαρμογή της μνήμης». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με την εφαρμογή της μνήμης.

376. Και πώς ένας μοναχός στα αισθήματα διαμένει παρατηρώντας τα αισθήματα; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, παρατηρώντας τα αισθήματα στα αισθήματα, διαμένει, όποια μνήμη εκείνη τη στιγμή, ανάμνηση, ορθή μνήμη, παράγοντας φώτισης της μνήμης, παράγοντας της οδού, περιλαμβανόμενος στην οδό - αυτό ονομάζεται εφαρμογή της μνήμης. Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με την εφαρμογή της μνήμης.

377. Και πώς ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας τη συνείδηση στη συνείδηση; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, παρατηρώντας τη συνείδηση στη συνείδηση, διαμένει, όποια μνήμη εκείνη τη στιγμή, ανάμνηση, ορθή μνήμη, παράγοντας φώτισης της μνήμης, παράγοντας της οδού, περιλαμβανόμενος στην οδό - αυτό ονομάζεται «εφαρμογή της μνήμης». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με την εφαρμογή της μνήμης.

378. Και πώς ένας μοναχός διαμένει στα νοητικά φαινόμενα παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου,

αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα, διαμένει, όποια μνήμη εκείνη τη στιγμή, ανάμνηση, ορθή μνήμη, παράγοντας φώτισης της μνήμης, παράγοντας της οδού, περιλαμβανόμενος στην οδό - αυτό ονομάζεται «εφαρμογή της μνήμης». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με την εφαρμογή της μνήμης.

379. Εκεί τι είναι η εφαρμογή της μνήμης; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα, διαμένει, όποια μνήμη εκείνη τη στιγμή, ανάμνηση, ορθή μνήμη, παράγοντας φώτισης της μνήμης, παράγοντας της οδού, περιλαμβανόμενος στην οδό - αυτό ονομάζεται «εφαρμογή της μνήμης». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με την εφαρμογή της μνήμης.

380. Τέσσερις εφαρμογές της μνήμης - εδώ ένας μοναχός στο σώμα διαμένει παρατηρώντας το σώμα, στα αισθήματα διαμένει παρατηρώντας τα αισθήματα, στη συνείδηση διαμένει παρατηρώντας τη συνείδηση, στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα.

381. Και πώς ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει επαφή... κ.λπ... υπάρχει μη περισπασμός. Αυτά τα φαινόμενα είναι καλά. Αυτής ακριβώς της υπερκόσμιας καλής διαλογιστικής έκστασης, λόγω της εκτέλεσης και της ανάπτυξής της, ως επακόλουθο, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, με κενότητα, παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, διαμένει, όποια μνήμη εκείνη τη στιγμή, ανάμνηση, ορθή μνήμη, παράγοντας φώτισης της μνήμης, παράγοντας της οδού, περιλαμβανόμενος στην οδό - αυτό ονομάζεται «εφαρμογή της μνήμης». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με την εφαρμογή της μνήμης.

382. Και πώς ένας μοναχός στα αισθήματα διαμένει παρατηρώντας τα αισθήματα; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει επαφή... κ.λπ... υπάρχει μη περισπασμός. Αυτά τα φαινόμενα είναι καλά. Αυτής ακριβώς της υπερκόσμιας καλής διαλογιστικής έκστασης, λόγω της εκτέλεσης και της ανάπτυξής της, ως επακόλουθο, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, με κενότητα, παρατηρώντας τα αισθήματα στα αισθήματα, διαμένει, όποια μνήμη εκείνη τη στιγμή, ανάμνηση, ορθή μνήμη, παράγοντας

φώτισης της μνήμης, παράγοντας της οδού, περιλαμβανόμενος στην οδό - αυτό ονομάζεται «εφαρμογή της μνήμης». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με την εφαρμογή της μνήμης.

383. Και πώς ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας τη συνείδηση στη συνείδηση; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει επαφή... κ.λπ... υπάρχει μη περισπασμός. Αυτά τα φαινόμενα είναι καλά. Αυτής ακριβώς της υπερκόσμιας καλής διαλογιστικής έκστασης, λόγω της εκτέλεσης και της ανάπτυξής της, ως επακόλουθο, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, με κενότητα, παρατηρώντας τη συνείδηση στη συνείδηση, διαμένει, όποια μνήμη εκείνη τη στιγμή, ανάμνηση, ορθή μνήμη, παράγοντας φώτισης της μνήμης, παράγοντας της οδού, περιλαμβανόμενος στην οδό - αυτό ονομάζεται «εφαρμογή της μνήμης». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με την εφαρμογή της μνήμης.

384. Και πώς ένας μοναχός διαμένει στα νοητικά φαινόμενα παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει επαφή... κ.λπ... υπάρχει μη περισπασμός. Αυτά τα φαινόμενα είναι καλά. Αυτής ακριβώς της υπερκόσμιας καλής διαλογιστικής έκστασης, λόγω της εκτέλεσης και της ανάπτυξής της, ως επακόλουθο, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, με κενότητα, παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα στα νοητικά φαινόμενα, διαμένει, όποια μνήμη εκείνη τη στιγμή, ανάμνηση, ορθή μνήμη, παράγοντας φώτισης της μνήμης, παράγοντας της οδού, περιλαμβανόμενος στην οδό - αυτό ονομάζεται «εφαρμογή της μνήμης». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με την εφαρμογή της μνήμης.

385. Εκεί τι είναι η εφαρμογή της μνήμης; Εδώ ένας μοναχός όταν αναπτύσσει υπερκόσμια διαλογιστική έκσταση που οδηγεί στην απελευθέρωση, που οδηγεί στη μη-συσσώρευση, για την εγκατάλειψη των λανθασμένων απόψεων, για την επίτευξη του πρώτου επιπέδου, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, διαμένει, εκείνη τη στιγμή υπάρχει επαφή... κ.λπ... υπάρχει μη περισπασμός. Αυτά τα φαινόμενα είναι καλά. Αυτής ακριβώς της υπερκόσμιας καλής διαλογιστικής έκστασης, λόγω της εκτέλεσης και της ανάπτυξής της, ως επακόλουθο, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, με δύσκολη πρακτική και βραδεία άμεση γνώση, με κενότητα, διαμένει, όποια μνήμη εκείνη τη στιγμή, ανάμνηση, ορθή μνήμη, παράγοντας

φώτισης της μνήμης, παράγοντας της οδού, περιλαμβανόμενος στην οδό - αυτό ονομάζεται «εφαρμογή της μνήμης». Τα υπόλοιπα φαινόμενα σχετίζονται με την εφαρμογή της μνήμης.

Ανάλυση σύμφωνα με την ανώτερη διδασκαλία.

3. Ερωτηματολόγιο

386. Τέσσερις εφαρμογές της μνήμης - εδώ ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα διαμένει παρατηρώντας τα αισθήματα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στη συνείδηση διαμένει παρατηρώντας τη συνείδηση, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

387. Από τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης πόσες είναι καλές, πόσες φάυλες, πόσες απροσδιόριστες... κ.λπ... πόσα είναι με διαμάχη, πόσα χωρίς διαμάχη;

1. Τριάδα

388. Μπορεί να είναι καλές, μπορεί να είναι απροσδιόριστες. Μπορεί να σχετίζονται με ευχάριστο αίσθημα, μπορεί να σχετίζονται με ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. Μπορεί να είναι επακόλουθα, μπορεί να είναι καταστάσεις με επακόλουθη ιδιότητα. Μήτε προσκολλημένες μήτε υποκειμένες σε προσκόλληση. Αμόλυντες και μη υποκειμένες σε νοητική μόλυνση. Μπορεί να είναι με λογισμό και συλλογισμό, μπορεί να είναι χωρίς λογισμό αλλά μόνο με συλλογισμό, μπορεί να είναι χωρίς λογισμό και συλλογισμό. Μπορεί να είναι συνοδευόμενες από αγαλλίαση, μπορεί να είναι συνοδευόμενες από ευχαρίστηση, μπορεί να είναι συνοδευόμενες από αταραξία. Δεν πρέπει να εγκαταλειφθούν ούτε μέσω της ενόρασης ούτε μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης. Δεν σχετίζονται με ρίζα που πρέπει να εγκαταλειφθεί ούτε μέσω της ενόρασης ούτε μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης. Μπορεί να οδηγούν στη μη-συσσώρευση, μπορεί να οδηγούν μήτε σε συσσώρευση μήτε σε μη συσσώρευση. Μπορεί να είναι ασκούμενου, μπορεί να είναι του πέραν της άσκησης. Απεριόριστες. Έχουν απερίοριστο αντικείμενο. Ανώτερες. Μπορεί να έχουν οριστική πορεία της ορθής οδού, μπορεί να είναι ακαθόριστες. Δεν έχουν την οδό ως αντικείμενο, μπορεί να είναι συνδεδεμένες με την οδό ως ρίζα, μπορεί να έχουν την επικράτηση της οδού, μπορεί να μην πρέπει να ειπωθεί ότι είναι συνδεδεμένες με την οδό ως ρίζα ή ότι έχουν την επικράτηση της οδού. Μπορεί να είναι εγερμένες, μπορεί να είναι μη εγερμένες, μπορεί να είναι υποκειμένες σε έγερση. Μπορεί να είναι παρελθόν, μπορεί να είναι μέλλον, μπορεί να είναι παρόν. Δεν πρέπει να ειπωθεί ότι έχουν παρελθόν αντικείμενο, ούτε ότι έχουν μελλοντικό αντικείμενο, ούτε ότι έχουν παρόν αντικείμενο. Μπορεί να είναι εσωτερικές, μπορεί να είναι εξωτερικές, μπορεί να είναι εσωτερικές-εξωτερικές. Έχουν εξωτερικό αντικείμενο. Μη-εμφανείς και μη-προσक्रουστικές.

2. Δυάδα

389. Δεν είναι ρίζες. Με ρίζα. Σχετιζόμενα με ρίζα. Δεν πρέπει να ειπωθούν ούτε ότι είναι ρίζες και με ρίζα, ούτε ότι είναι με ρίζα αλλά δεν είναι ρίζες. Δεν πρέπει να ειπωθούν ούτε ότι είναι ρίζες και σχετιζόμενα με ρίζα, ούτε ότι σχετίζονται με ρίζα αλλά δεν είναι ρίζες. Μη-ρίζες με ρίζα.

Με συνθήκη. Συνθηκοκρατημένες. Μη-εμφανείς. Μη-προσκρουστικά. Άυλα. Υπερκόσμια. Αντιληπτά με κάποιο τρόπο, μη αντιληπτά με κάποιο τρόπο. Δεν είναι νοητικές διαφθορές. Χωρίς νοητικές διαφθορές. Ασυσχετίστα με νοητικές διαφθορές. Δεν πρέπει να ειπωθούν ούτε ότι είναι νοητικές διαφθορές και με νοητικές διαφθορές, ούτε ότι είναι με νοητικές διαφθορές αλλά δεν είναι νοητικές διαφθορές. Δεν πρέπει να ειπωθούν ούτε ότι είναι νοητικές διαφθορές και σχετιζόμενα με νοητικές διαφθορές, ούτε ότι σχετίζονται με νοητικές διαφθορές αλλά δεν είναι νοητικές διαφθορές. Ασυσχετίστα με νοητικές διαφθορές. Χωρίς νοητικές διαφθορές. Δεν είναι νοητικοί δεσμοί... κ.λπ... δεν είναι νοητικοί κόμβοι... κ.λπ... δεν είναι νοητικές πλημμύρες... κ.λπ... δεν είναι νοητικές δεσμεύσεις... κ.λπ... δεν είναι νοητικά εμπόδια... κ.λπ... δεν είναι αγκίστρωση... κ.λπ... με αισθητηριακό αντικείμενο. Δεν είναι συνείδηση. Νοητικοί παράγοντες. Σχετιζόμενα με τη συνείδηση. Συνδεδεμένα με τη συνείδηση. Προερχόμενα από τη συνείδηση. Συνυπάρχοντα με τη συνείδηση. Διαδοχικά της συνείδησης. Προερχόμενα συνδεδεμένα με τη συνείδηση. Προερχόμενα συνδεδεμένα με τη συνείδηση και συνυπάρχοντα με αυτήν. Προερχόμενα συνδεδεμένα με τη συνείδηση και ακολουθούντα αυτήν. Εξωτερικά. Μη-παράγωγα. Μη-προσκολλημένα. Δεν είναι προσκολλησεις... κ.λπ... δεν είναι νοητικές μολύνσεις... κ.λπ... δεν πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της ενόρασης, δεν πρέπει να εγκαταλειφθούν μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης. Μη σχετιζόμενα με ρίζα που πρέπει να εγκαταλειφθεί μέσω της ενόρασης. Μη σχετιζόμενα με ρίζα που πρέπει να εγκαταλειφθεί μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης.

Μπορεί να είναι με λογισμό, μπορεί να είναι χωρίς λογισμό. Μπορεί να είναι με συλλογισμό, μπορεί να είναι χωρίς συλλογισμό. Μπορεί να είναι με αγαλλίαση, μπορεί να είναι χωρίς αγαλλίαση. Μπορεί να είναι συνοδευόμενα από αγαλλίαση, μπορεί να μην είναι συνοδευόμενα από αγαλλίαση. Μπορεί να είναι συνοδευόμενα από ευχαρίστηση, μπορεί να μην είναι συνοδευόμενα από ευχαρίστηση. Μπορεί να είναι συνοδευόμενα από αταραξία, μπορεί να μην είναι συνοδευόμενα από αταραξία. Δεν είναι της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης. Δεν είναι της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης. Δεν είναι της άυλης σφαίρας ύπαρξης. Είναι μη-συμπεριλαμβανόμενα. Μπορεί να είναι οδηγούντα στην απελευθέρωση, μπορεί να είναι μη-οδηγούντα στην απελευθέρωση. Μπορεί να είναι καθορισμένα στον προορισμό, μπορεί να είναι ακαθόριστα. Είναι ανυπέρβλητα. Είναι χωρίς διαμάχη.

Ερωτηματολόγιο.

Τέλος της ανάλυσης της εφαρμογής της μνήμης.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 3. Ο Κανόνας της ανώτερης διδασκαλίας. 02. Το βιβλίο της ανάλυσης. 7. Ανάλυση των εφαρμογών της μνήμης έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org